

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **a) J. V.**, zast. Mgr. Martinem Vlčkem, advokátem se sídlem Dělnická 1167/17, Havířov, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Čerčanská 12, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2019, čj. MSK 158358/2019, o kasační stížnosti žalobce a) a stěžovatelů: **b) A. V.**, **c) M. V.**, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 1. 2021, čj. 39 A 3/2020 - 202,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce a) **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce a), stěžovatelka b) a stěžovatel c) **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobce a).
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobce a).
- IV. Řízení o kasační stížnosti stěžovatelky b) a stěžovatele c) **s e z a s t a v u j e .**
- V. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti stěžovatelky b) a stěžovatele c).
- VI. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech žalobce a), stěžovatelky b) a stěžovatele c).

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 11. 3. 2015, čj. MMFM 28913/2015, bylo žalobci a) [dále „stěžovatel a)“] odňato vlastnické právo k tam

specifikovaným nemovitostem v kat. úz. T. ve prospěch osoby zúčastněné na řízení; bylo určeno, že vyvlastnitel je povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění nejpozději do dvou let ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí; byla stanovena výše náhrady za odnětí vlastnického práva ve výši 1 278 260 Kč a rozhodnuto, že věcné břemeno ve prospěch společnosti TeliaSonera International Carrier Czech republic, a. s., se neruší. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku žalovaný doplnil pátý výrok rozhodnutí, zamítl odvolání stěžovatele a) a potvrdil rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Toto rozhodnutí napadli stěžovatelé a) – c) a další 4 žalobci žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud vyloučil k samostatnému projednání žaloby všech žalobců kromě stěžovatele a), o které dál vedl řízení pod sp. zn. 39 A 3/2020. Jeho žalobu následně v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozsudku stěžovatelé nyní brojí kasačními stížnostmi.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli a) řádně doručeno; doplnění výroku až rozhodnutím žalovaného považoval za možné, jelikož řízení obou stupňů správních orgánů tvoří dohromady jeden celek; společnost TeliaSonera International Carrier Czech republic, a. s., byla v době rozhodování prvostupňového správního orgánu existující společnost, u které se později změnil název, a prvostupňový správní orgán měl pravomoc a příslušnost k rozhodnutí o věci v prvním stupni.

II. Průběh řízení před Nejvyšším správním soudem

[3] Stěžovatelé podali dne 9. 2. 2021 kasační stížnosti proti „rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ve věci 39 A 3/2020 neznámého data“. V kasační stížnosti uvedli, že se dozvěděli, že krajský soud nařídil dne 12. 1. 2021 neveřejné jednání, stejný den věc projednal a vydal rozhodnutí. S projednáním věci bez nařízení jednání však stěžovatelé nesouhlasili. Uvedli, že do 2. 2. 2021 jim nebylo do datové schránky žádná rozhodnutí krajského soudu doručeno. Z důvodu jistoty podali kasační stížnosti daný den.

[4] Dne 3. 3. 2021 zaslali soudu nové podání, které opět označili jako kasační stížnosti, ve kterých bylo uvedeno „*Tímto podatel podává kasační stížnost proti rozhodnutí č.j. 39 A 3/2020 - 202 Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 01. 2021.*“ Zároveň požádali o osvobození od soudních poplatků a navrhli ustanovit zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[5] NSS usnesením ze dne 27. 7. 2021, čj. 8 As 62/2021 - 64, zamítl žádosti stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků a i návrhy na ustanovení zástupce. Vyzval je, aby každý z nich uhradil soudní poplatek, předložil plnou moc danou advokátovi či prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání a doplnil, čeho se podanými kasačními stížnostmi domáhá. Stěžovatel a) této výzvě vyhověl. Soud usnesením ze dne 4. 10. 2021, čj. 8 As 62/2021 - 87, vyzval stěžovatelku b) a stěžovatele c) znovu k uhrazení soudního poplatku ve lhůtě 15 dní, jelikož v předchozím usnesení je nepoučil o následcích nezaplacení. Této výzvě nevyhověli.

[6] Stěžovatel a) doplnil kasační stížnost a v rámci stejného podání požádal o prodloužení lhůty k doplnění důvodů a petitu. Soud jej přípisem informoval o tom, že jej

pokračování

vyzval pouze k doplnění petitu. Jeho doplnění kasační stížnosti projednatelný kasační bod obsahovalo, proto jej nevyzval na doplnění důvodů kasační stížnosti. Soud jej také poučil, že z toho důvodu nebyl omezen lhůtou ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. k rozšíření kasačních důvodů, a proto ani nebylo možné takovou lhůtu prodloužit.

III. Obsah kasační stížnosti a vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[7] V doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 8. 2021 stěžovatel a) namítal, že NSS měl jeho kasační stížnost z 9. 2. 2021 odmítnout pro předčasnost a kasační stížnost z 3. 3. 2021 měl zařadit pod samostatnou spisovou značku a tu projednat. Tím, že NSS naznačeným způsobem nepostupoval, zkrátil stěžovatele a) na jeho právech, jelikož ten předpokládal, že v důsledku odmítnutí prvně podané kasační stížnosti získá více času na opatření nezbytných prostředků, podkladů a informací k vedení sporu před NSS. Navrhl, aby kasační stížnost z 9. 2. 2021 byla odmítnuta a jeho kasační stížnost z 3. 3. 2021 byla projednána. Pokud soud neshledá k takovému postupu důvod, stěžovatel a) vzal zpět v celém rozsahu kasační stížnost ze dne 9. 2. 2021 a požádal, aby jeho kasační stížnost z 3. 3. 2021 projednal. Pokud by danými návrhy mělo být způsobeno neprojednání jeho kasační stížnosti z 3. 3. 2021, navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu, a to z toho důvodu, že mu nebyla umožněna účast na jednání před krajským soudem. Předvolání mu bylo doručeno až v dubnu roku 2021, tedy měsíc po právní moci napadeného rozsudku.

[8] Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že souhlasí s rozsudkem krajského soudu a požádala o přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Posouzení Nejvyšším správním soudem

K výroku I.

[9] Podstatou kasačního řízení je přezkum rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel proto musí v kasační stížnosti zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné, popř. musí namítat procesní vady, kterých se krajských soud dopustil, a které měly za následek porušení práv stěžovatele.

[10] Stěžovatel a) v doplnění kasační stížnosti uvedl pouze jeden důvod nezákonnosti rozsudku krajského soudu. Namítá, že mu předvolání k ústnímu jednání bylo doručeno až v dubnu roku 2021, tedy měsíc po nabytí právní moci rozsudku.

[11] Ústní jednání proběhlo dne 12. 1. 2021 za přítomnosti zástupce žalovaného a osoby zúčastněné na řízení. Ve spise je založena doručenko, ze které plyne, že stěžovateli a) bylo předvolání na dané jednání doručeno vložení do jeho domovní schránky dne 21. 12. 2020. Ze spisu rovněž plyne, že stěžovateli a) bylo předvolání odesláno 18. 12. 2020 i na dvě jeho e-mailové adresy.

[12] Z uvedeného vyplývá, že stěžovateli a) bylo předvolání doručeno více než tři týdny před konáním jednání. Není tak pravdivé tvrzení, že by mu bylo doručeno až v dubnu roku 2021. Kasační stížnost proto není důvodná.

[13] Soud se dále stručně vyjádří k ostatním námitkám stěžovatele a), které však již nemíří proti postupu krajského soudu či názoru vyjádřeného v jeho rozsudku.

[14] Stěžovatel a) v kasační stížnosti zejména brojil proti postupu kasačního soudu, který neodmítl jeho prvně podanou kasační stížnost. K tomu je nutno uvést, že formálně sice stěžovatel a) podal dvě kasační stížnosti, avšak obě brojí pouze proti jednomu rozsudku krajského soudu. Není tak důvod na obě podané kasační stížnosti nahlížet jako na takové, které by zahájily dvě různá řízení. Materiálně se jedná o jedno řízení. Smyslem a podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum rozhodnutí krajského soudu, nikoliv vedení řízení pro řízení bez reálného vlivu či významu. Soud nesouhlasí s názorem stěžovatele a), že by byl zkrácen na jeho právech neodmítnutím prvně podané kasační stížnosti. Stěžovatel a) podal kasační stížnost na začátku února roku 2021, následně obdobnou znovu v březnu 2021, minimálně od 11. 8. 2021 je zastoupen advokátem. Až do doby vydání tohoto rozsudku, tedy po dobu mnoha měsíců, mu nic nebránilo v tom, aby svá podání jakkoliv doplnil nebo předložil jakékoliv další podklady, které by mohly být pro řízení relevantní.

[15] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel a) požádal o prodloužení lhůty k doplnění petitu. O této žádosti však nerozhodoval, jelikož i tak napadl rozsudek krajského soudu v plném rozsahu, proto by jakékoliv prodloužení bylo zbytečné, neboť petit již více rozšířit nešlo.

K výroku IV.

[16] Stěžovatelka b) a stěžovatel c) podali společně se stěžovatelem a) žalobu. Krajský soud vyloučil řízení o žalobě stěžovatelky b) a stěžovatele c) k samostatnému projednání. Bez doplnění kasační stížnosti ze strany stěžovatelky b) a stěžovatele c) nemohl Nejvyšší správní soud posoudit, zda byli aktivně legitimováni podat dle § 102 s. ř. s. kasační stížnost. Z toho důvodu k nim soud přistupoval jako k potenciálním stěžovatelům a vyzval je k odstranění vad kasační stížnosti, doložení zastoupení (či prokázání požadovaného vysokoškolského právnického vzdělání) a uhrazení soudního poplatku.

[17] Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 10. 2021, čj. 8 As 62/2021 - 87, vyzval stěžovatelku b) a stěžovatele c) k uhrazení soudních poplatků ve lhůtě 15 dní od doručení. Toto usnesení jim bylo doručeno 5. 10. 2021.

[18] Podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích]. Tento poplatek je dle položky č. 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu o soudních poplatcích, zpoplatněn částkou 5 000 Kč.

[19] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.* Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud

pokračování

poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[20] Podle pravidel pro počítání lhůt uvedených v § 40 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 3 s. ř. s., lhůta k úhradě soudního poplatku uplynula ve středu 20. 10. 2021. V této lhůtě stěžovatelka b) a stěžovatel c) soudní poplatek nezaplatili, a proto Nejvyšší správní soud řízení o jejich kasačních stížnostech výrokem IV zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

V. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud kasační námitce nepřisvědčil, proto kasační stížnost stěžovatele a) podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[22] Výrok II o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé v soudním řízení úspěch neměli, proto dle uvedených ustanovení nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti stěžovatele a). Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti (výrok III).

[23] O náhradě nákladů řízení o kasačních stížnostech stěžovatelky b) a stěžovatele c) bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo náhradu nákladů řízení, jelikož řízení bylo zastaveno.

[24] O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že na náhradu nemá právo, neboť neplnila žádnou povinnost, kterou by jí soud uložil. Za uložení povinnosti nelze považovat umožnění vyjádřit se k podané kasační stížnosti stěžovatele a).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. listopadu 2021

Petr Mikeš
předseda senátu